

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:3447

av **Fredrik Schulte (M)**

Regelverk för arbetskraftsinvandring

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kravet på kollektivavtalsenliga villkor för beviljandet och förnyelsen av arbetstillstånd bör ersättas med ett generellt krav på att lönen ska motsvara de faktiska lönenivåerna inom berörd bransch och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att försörjningskravet för arbetstillstånd måste göras mer flexibelt och inte fastna vid en strikt tillämpad inkomstgräns på dagens 13 000 kronor per månad och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i det fall en anställd fått för låg lön och därmed riskerar att mista sitt arbetstillstånd, måste arbetsgivare i efterhand kunna skjuta till lön för att undvika utvisning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbudet mot att ha flera anställningar för att kunna få eller behålla ett arbetstillstånd bör strykas och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att beviljandet av arbetstillstånd för och anställning av en utomeuropeisk individ inte bör behöva föregås av att samma jobb först utannonserats på EU:s platsbank Eures, utan att även andra plattformar som är tillgängliga för alla är tillräckliga, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Sverige bör vara ett av världens mest öppna länder för människor som vill komma hit och bidra genom arbete. Det vetenskapliga stödet för att en generös arbetskraftsinvandring är samhällsekonomiskt gynnsam är närmast odiskutabelt. Det gäller särskilt för utvecklade ekonomier som Sverige med ett demografiskt problem att vi blir allt äldre. Inte minst är det en värderingsmässigt korrekt ordning att den som sköter sig, jobbar och bidrar ska ha frihet att bosätta sig var än i världen vederbörande vill bo.

Sedan slutet av 2008 har Sverige ett i jämförelse mycket generöst och öppet regelverk för arbetskraftsinvandring. Systemet har dock visat sig ha en mängd brister i form av att människor som jobbar, bidrar och försörjer sig själva utan att ligga samhället till last ändå utvisas på grund av vad som måste beskrivas som rigida byråkratiska regelverk som inte hängt med i tiden. Utöver att vara samhällsekonomiskt ineffektivt och dessutom moraliskt fel, skapar detta ett särskilt stort integrationsproblem för Sverige. Med de många och stora integrationsproblem som vårt land står inför är det inte rimligt att asylsökande får permanenta uppehållstillstånd utan att arbeta, samtidigt som den som jobbar och bidrar kan utvisas till följd av byråkratiska beslut. Det sänder ut en direkt felaktig signal om vad det är som krävs för att bli en del av det svenska samhället.

Problemen handlar om framförallt följande:

1. De ekonomiska förutsättningarna för att få/behålla ett arbetstillstånd

Det finns idag två kriterier som måste vara uppfyllda. För det första måste lönen vara kollektivavtalsenlig. Detta medför att människor har utvisats för att deras lön varit några kronor för låg. Det kan till exempel handla om att kollektivavtalen justerats utan att arbetsgivaren varit medveten om detta. Arbetskraftsinvandring ska inte resultera i lönedumpning, men det är inte heller rimligt att just kollektivavtalen blir normerande för vilka lönenivåer som bör gälla. Istället bör gränserna sättas efter vad som är de faktiska lönerna i en bransch.

Det andra kriteriet är en miniminivå på 13 000 kr i månaden (i det fall man till exempel jobbar deltid). Att det finns en lägstanivå är nödvändigt av flera skäl, men att strikt och skoningslöst tillämpa denna inkomstnivå som Migrationsverket idag gör är helt orimligt. Det har t.ex. rapporterats om fall där en man utvisats för att han tog tjänstledigt under en tid i samband med sin fars begravning. I ett annat fall utvisades en kvinna för att hon gick ner i lön i syfte att ägna mer tid åt sfi-studier. Regelverket måste helt enkelt bli mer flexibelt. Så länge en person kan leva ett skäligt liv, har bostad och klarar sitt uppehälle utan att belasta det offentliga är det inte rimligt att vederbörande utvisas.

Framförallt måste det vara möjligt för arbetsgivare att i efterhand skjuta till lön om beloppsgränserna understigits.

2. Reglerna för hur ett jobb utannonseras måste förenklas

Under 2016 rapporterades det i flera medier om en man som utvisades på grund av att han fick sitt jobb via sidan LinkedIn utan att tjänsten först utlystes på den europeiska platsbanken Eures. Även EU-kommissionen har konstaterat att detta inte är ett EU-rättsligt krav. Regeln bör därför slopas och ersättas med att tjänster ska kunna utlysas även på andra plattformar som är tillgängliga för alla (till exempel LinkedIn).

3. Att det inte går att inneha fler än en anställning

Ett arbetstillstånd sökes för "EN anställning", vilket tolkats av Migrationsverket som att en person som uppbär flera anställningar kommer utvisas. Det innebär att den som till exempel jobbar deltid på sitt huvudsakliga jobb för att studera svenska utvisas om han eller hon jobbar några timmar extra på ytterligare ett jobb. Denna ordning är vansinnig. Huvudsaken måste vara att säkerställa att levnadsnivån eller lönen inte är oskäligt låg, inget annat.

4. Det måste bli enklare att byta spår från att vara asylsökande till att bli arbetskraftsinvandrare

Idag måste en asylsökande ha haft ett jobb i minst fyra månader och ha en garanterad anställning i minst ett år för att ett arbetstillstånd ska beviljas (utöver alla andra krav). Detta har resulterat i flera märkliga situationer där människor som jobbar, bidrar till samhället och försörjer sig själva utvisas.

Fredrik Schulte (M)